

VNG Bestuurlijke reactie op concept wetsvoorstel adviesrecht gemeenten bij schuldenbewind

Aanleiding

Op 4 juli 2018 kregen wij van de ministeries van SZW en JenV het verzoek tot een bestuurlijke reactie op het concept wetsvoorstel adviesrecht voor gemeenten bij schuldenbewind. Hierbij voldoen wij graag aan het verzoek. In deze brief reageren wij eerst fundamenteel op het brede stelsel van beschermingsbewind en schuldhulpverlening en daarna op hoofdlijnen op het concept wetsvoorstel, waarbij we ingaan op de aandachtspunten die nodig zijn voor het doen slagen van het adviesrecht in de praktijk. Op grond van input van onze leden geven we de beide ministeries een aantal aandachtspunten mee voor de nadere uitwerking met als gezamenlijk doel om:

- enerzijds in goede samenspraak tussen rechtbanken, bewindvoerders en gemeenten te komen tot de best passende dienstverlening voor kwetsbare inwoners met financiële problemen en;
- anderzijds het adviesrecht haalbaar en (financieel) uitvoerbaar te laten zijn zodat onze leden het passende aanbod kunnen bieden aan hun inwoners.

Achtergrond

Wij zijn de afgelopen jaren veelvuldig met de beide ministeries in gesprek getreden over twee zorgen die spelen op het terrein van beschermingsbewind. Het betreft:

- 1 Onze leden hebben geen regie op de in- en uitstroom en de kwaliteit van beschermingsbewind omdat de route tot de maatregel buiten gemeenten om gaat. Onze leden willen wel graag de regie op dit proces om passend aanbod aan de inwoner te kunnen bieden. Onze leden willen de afweging kunnen maken of beschermingsbewind het juiste aanbod is voor de klant (met eventueel aanpalende hulpverlening) of dat een minder vergaande maatregel zoals budgetbeheer met coaching passender is zodat de inwoner weer (deels) de regie kan krijgen op zijn huishoudboekje en kan werken aan zijn of haar financiële vaardigheden.
- 2 De huidige financiering vanuit de bijzondere bijstand leidt tot discussies over financiën tussen gemeenten, bewindvoerders en rechtbanken in plaats van over kwaliteit van dienstverlening en samenwerking in het belang van kwetsbare inwoners met financiële problemen. Onze leden zien de kosten bijzondere bijstand voor beschermingsbewind aanzienlijk stijgen. Het financiële probleem wordt steeds groter: in 2013 waren gemeenten al 55 miljoen euro kwijt aan bijzondere bijstand voor beschermingsbewind, dit steeg naar 115 miljoen euro in 2015. Het aantal meerderjarigen dat niet zelf de eigen financiën kan beheren, neemt elk jaar toe met zo'n 20.000 personen. Twee derde van deze instroom betreft mensen met een laag inkomen. In die gevallen zijn gemeenten verplicht om de kosten voor bewindvoering uit de bijzondere bijstand te betalen.

Met regelmaat hebben gemeenten aandacht gevraagd voor dit groeiende probleem. Ze moeten wel. Het gat tussen het fictieve budget dat het Rijk via het gemeentefonds beschikbaar stelt en de daadwerkelijke uitgaven groeit op jaarbasis met ca. 20 miljoen euro.

De forse stijging van het aantal inwoners dat onder bewind staat, heeft meerdere oorzaken. We hebben te maken met een complexe samenleving en een ingewikkeld inkomens- en toeslagensysteem. Voor veel mensen is het doolhof aan toeslagen en inkomensvoorzieningen ondoorzichtig. Verschillende regelingen kennen eigen definities voor inkomen en vermogen, formulieren en contactmomenten. Mensen ontvangen hun inkomen uit meerdere bronnen, op meerdere betaaldaten in de maand. Dit maakt het voeren van een gezonde financiële huishouding onmogelijk, zeker met de stress die het leven in armoede en schulden met zich meebrengt. Daarbij is ook nog 1 op de 6 mensen laaggeletterd en heeft 1 op de 12 mensen een licht verstandelijke beperking. Deze kwetsbare groepen kunnen moeilijk hun weg vinden in de complexe systeemwereld en zijn daarom oververtegenwoordigd in de groepen die financiële ondersteuning nodig hebben. Niet voor niets zien we het aantal mensen dat niet mee kan komen in de samenleving stijgt, kijk maar naar de cijfers van mensen die beschermingsbewind, budgetbeheer en financiële begeleiding nodig hebben.

Wij waren dan ook positief over het feit dat er een passage in het Regeerakkoord was opgenomen die mogelijk recht zou doen aan zorgpunt één. Dit concept wetsvoorstel voorziet in de uitwerking van dit onderdeel van het Regeerakkoord.

Algemene reactie

Het wetgevingstraject voor het adviesrecht gemeenten bij schuldenbewind is voortvarend gestart. Hiermee wordt voor een groot deel tegemoet gekomen aan de wens van gemeenten om de regierol bij schuldhulpverlening beter te kunnen vervullen. Het gaat om kwetsbare mensen en zij hebben er recht op dat alle partijen hun verantwoordelijkheid nemen, zodat zij de beste vorm van ondersteuning ontvangen en zo goed mogelijk worden geholpen bij het oplossen van hun schulden. Het wetsvoorstel biedt de rechter de mogelijkheid om ander passend aanbod af te wegen bij de beoordeling van het verzoek tot instelling van een schuldenbewind.

Het adviesrecht is een goede eerste stap. Maar om te zorgen dat beschermingsbewind echt een onderdeel wordt van de keten van ondersteuning van de inwoner, is er meer nodig. Het is van belang om het functioneren van het gehele systeem in ogenschouw te nemen.

Om die reden beginnen wij met een paar fundamentele randvoorwaarden waaraan moet worden voldaan om het adviesrecht te laten slagen.

Randvoorwaarden

1. Een breed bestuurlijk gesprek en afspraken maken over het stelsel van beschermingsbewind en schuldhulpverlening. Waarbij we ingaan op:
 - a) de ketensamenwerking tussen gemeenten, rechtbanken, bewindvoerders en verwijzende partijen;
 - b) financieringsstructuur (via de bijzondere bijstand);
 - c) de (controle, rekening en verantwoording op) kwaliteit van bewindvoering;
 - d) binnen de brede context van de brede schuldenaanpak en de gemeentelijke schuldhulpverlening.
2. Sterkere regierol voor gemeenten noodzakelijk. Wij adviseren daarom om de adviesrol van de gemeente voorafgaand aan het indienen van het verzoek bij de Rechtbank te beleggen.
3. Wij verzoeken tot een onafhankelijk onderzoek naar de financieringsstructuur van beschermingsbewind. Wij willen de opdracht gezamenlijk en interbestuurlijk vormgeven. Daarbij verzoeken we met klem om een gedegen onderzoek te doen naar de verwachte uitvoeringskosten van dit wetsvoorstel, voor gemeenten en andere betrokkenen in de keten (zoals de rechtspraak).
4. Leg de status van het gemeentelijk advies helder vast. Wij pleiten voor een zwaarwegend gemeentelijk advies. Eventueel afwijken van het advies dient door de kantonrechter gemotiveerd te worden.
5. Zorg voor een eenduidige werkwijze en kom met een afwegingskader en modeladvies op basis van de praktijkervaringen tussen gemeenten, bewindvoerders en de rechtspraak.

Hieronder lichten wij de punten 1, 2 en 3 nader toe.

1 Breed gesprek en afspraken over stelsel beschermingsbewind en schuldhulpverlening

Wij willen graag eerst een bestuurlijk gesprek over het brede stelsel van beschermingsbewind en schuldhulpverlening. Het conceptwetsvoorstel zelf betreft alleen het adviesrecht gemeenten en is smal ingestoken. Dit concept wetsvoorstel gaat niet in op andere fundamentele vragen over de ketensamenwerking tussen

rechtbanken, gemeenten en bewindvoerders, de bekostiging van beschermingsbewind en (het toezicht op) de kwaliteit van bewindvoering. We zouden niet willen dat er door dit concept wetsvoorstel voorbij wordt gegaan aan een brede discussie.

Wij willen daarom voorstellen om met een gemeentelijke delegatie bestuurlijk in gesprek te gaan met uw beide ministeries, vertegenwoordiging van de rechtspraak en bewindvoerders om het brede stelsel van beschermingsbewind, curatele en mentorschap in het licht van de integrale schuldhulpverlening nader te bekijken. We willen dan ingaan op en afspraken maken over:

- a De ketensamenwerking tussen gemeenten, rechtbanken, bewindvoerders en verwijzende partijen (maatschappelijke instellingen) bij beschermingsbewind en schuldhulpverlening;
- b De financieringsstructuur (via de bijzondere bijstand);
- c De (controle, rekening en verantwoording op) kwaliteit van bewindvoering.
- d Binnen de brede context van de brede schuldenaanpak en de gemeentelijke schuldhulpverlening.

Bij dit gesprek willen we het rapport van de evaluatie van de wijzigingen in de wet beschermingsbewind, curatele en mentorschap meenemen, de ervaringen van de lopende pilots binnen gemeenten met rechtbanken en bewindvoerders en het concept wetsvoorstel.

De toegang tot en de kwaliteit van schuldhulpverlening van gemeenten zijn steeds vaker onderwerp van gesprek. Dit zijn signalen die serieus zijn genomen en waar veel gemeenten al stappen in aan het maken zijn. VNG ondersteunt haar leden hierin en werkt, in samenwerking met Divosa, Sociaal Werk Nederland, LCR en de NVVK, aan kennisontwikkeling, -uitwisseling en professionalisering van de schuldhulpverlening in het brede sociale domein (programma Schouders Eronder).

II Sterkere regierol van gemeenten in de keten van schuldhulpverlening

Integrale afweging

Gemeenten hebben binnen de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening (Wgs) de taak om inwoners met schulden te ondersteunen. Schulden komen niet alleen en vaak is er aanvullende ondersteuning nodig om mensen te helpen hun leven weer op de rit te krijgen. Hiervoor is het nodig dat gemeenten de regie hebben en zicht hebben op de geboden ondersteuning. Dit is nu vaak niet het geval, omdat beschermingsbewind vaak buiten het blikveld van gemeenten wordt aangevraagd.

Op dit moment voeren gemeenten dus regie op alle onderdelen wanneer er schulden zijn, behalve op het onderdeel schuldenbewind. Gemeenten willen hier graag een rol in hebben en in het proces betrokken zijn. Het huidige systeem van beschermingsbewind draagt daarom niet bij aan een sluitende integrale aanpak voor inwoners om van de schulden af te komen. Veel mensen met schulden wenden zich tot een bewindvoerder om geholpen te worden met hun schulden. In het geval van problematische schulden richt de beschermingsbewindvoerder zich primair op het stabiliseren van de situatie en het zeker stellen van de basisvoorzieningen, zoals het betalen van huur, gas, water, licht en leefgeld. Het gaat met name om het brengen van financiële stabiliteit. De gemeente is nodig om de schulden aan te pakken. Ketensamenwerking is daarom van cruciaal belang. Gemeenten willen het belang van de inwoner centraal stellen en de dienstverlening leveren die het best passend is, niet zwaarder dan nodig en dat er bij schulden zo mogelijk gezorgd wordt voor een schuldregeling (minnelijk) dan wel WSNP traject.

Dit concept wetsvoorstel kan helpen om ervoor te zorgen dat beschermingsbewind een schakel wordt in de integrale keten van ondersteuning voor een inwoner. Met dit concept wetsvoorstel zullen gemeenten eerder betrokken worden in het proces. Echter, de regierol op het gehele proces van schuldhulpverlening, inclusief schuldenbewind, wordt in beperkte mate verbeterd. Dit concept wetsvoorstel zorgt namelijk voor een rol voor gemeenten binnen een bestaand proces met beperkte invloed en dat zou ook anders kunnen.

Sterkere regierol noodzakelijk

Om gemeenten echt een regierol te geven, adviseren wij om het adviesrecht van gemeenten voorafgaand aan het indienen van het verzoek bij de Rechtbank te beleggen. In het wetsvoorstel is het proces zodanig vormgegeven dat er eerst altijd een formeel verzoek wordt ingediend bij de Rechtbank en dat de gemeente pas na deze stap in beeld komt. In de reeds lopende pilots is het uitgangspunt dat de verzoeker/bewindvoerder zich

eerst meldt bij de gemeente, en nog geen verzoek indient bij de Rechtbank. Door het proces andersom te organiseren heeft de gemeente een sterkere regierol omdat zij echt aan de voorkant zit van het proces. Wanneer het verzoek al standaard wordt ingediend en de gemeente pas daarna advies kan uitgeven, is de kans klein dat verzoeker/bewindvoerder het verzoek gaat intrekken. Het creëert onnodige bureaucratie en kosten voor alle partijen. De vraag is hoe effectief de gemeente haar adviesrol kan uitvoeren met deze voorgestelde procesgang. Wij adviseren om de adviesrol van de gemeente voorafgaand aan het indienen van het verzoek bij de Rechtbank te beleggen.

III Financiële verhoudingen IBP

Op 27 juni 2018 heeft de algemene ledenvergadering van de VNG het Startdocument IBP bekrachtigd. Bij de stemming bleek een breed draagvlak bij gemeenten voor een andere manier van samenwerken tussen de overheden. Met deze instemming is de weg vrij om met kracht samen een aantal maatschappelijke vraagstukken aan te pakken, zo ook de opgave: het voorkomen en aanpakken van problematische schulden.

Na intensieve onderhandelingen tussen het Rijk, IPO, UvW en de VNG zijn op vier belangrijke punten door het Rijk toezeggingen gedaan. Eén van de toezeggingen betrof de kosten bijzondere bijstand voor beschermingsbewind: *er worden maatregelen getroffen waardoor de financiële consequenties van open einde-regelingen (zoals het abonnementstarief en bewindvoering) worden beperkt.*

Wij willen benadrukken dat het adviesrecht voor gemeenten bij schuldenbewind niet dé oplossing is voor het beperken van de kosten bijzondere bijstand voor beschermingsbewind. Ook lichtere en andere passende maatregelen, zoals budgetbeheer met coaching, kosten geld.

Wij willen hierover graag een bestuurlijk gesprek met de ministeries van SZW, JenV en BZK. Graag verzoeken wij om een onafhankelijk onderzoek naar de financieringsstructuur van beschermingsbewind inclusief toekomstscenario's gebaseerd op financiële en maatschappelijke trends. Wij willen de opdracht graag gezamenlijk en interbestuurlijk vormgeven.

Voor een nieuw wetsvoorstel geldt dat er goed onderzocht moet worden welke meerkosten of extra capaciteit dit zal betekenen voor gemeenten en andere betrokkenen in de keten. In de toelichting van het concept wetsvoorstel wordt beredeneerd waarom het voorstel geen extra kosten voor gemeenten met zich meebrengt die op grond van artikel 108 van de Gemeentewet voor vergoeding vanwege het Rijk in aanmerking zouden komen. Wij verzoeken met klem om gedegen onderzoek te doen naar de verwachte uitvoeringskosten. Wij adviseren dit op basis van de eerste ervaringen in de pilots waaruit blijkt dat met het adviesrecht extra kosten worden gemaakt door de uitvoering van gemeenten en rechtbanken. Hiervoor is inzicht van belang in het aantal te verwachten verzoeken voor schuldenbewinden waarbij gemeenten een advies zouden kunnen uitbrengen. Op basis van de beschikbare cijfers kan nu worden geschat dat het aantal verzoeken tot instelling van beschermingsbewind wegens problematische schulden waarbij gemeenten op grond van dit wetsvoorstel een advies mogen indienen ten minste enkele duizenden per jaar bedraagt. Wij hebben de indruk dat het aandeel beschermingsbewind wegens problematische schulden hoger ligt. Graag zien wij hiervan een nadere onderbouwing. Voor de uitvoering van het adviesrecht door de gemeente is er extra capaciteit nodig om de gesprekken te voeren met de inwoner en de bewindvoerder, het advies op te stellen en om de samenwerking met de rechtbank goed te laten verlopen.

In de bijlage lichten wij de punten 4 en 5 nader toe om te komen tot helderheid over de inhoud, status en proces van het adviesrecht. Dit zijn aandachtspunten die nodig zijn voor het doen slagen van het adviesrecht in de praktijk.

Conclusie

Met deze brief geven wij graag ons advies. Dit impliceert enthousiasme met de nodige randvoorwaarden en aandachtspunten voor de nadere uitwerking. We gaan ervan uit dat we de bestuurlijke overleggen inplannen en u ook in het vervolgproces voor de totstandkoming van het finale wetsvoorstel gebruik maakt van onze kennis, expertise en netwerken. Om zo in gezamenlijkheid met de Raad voor de Rechtspraak, branches van bewindvoerders en het Rijk een gedegen, (financieel) uitvoerbaar en haalbaar wetsvoorstel op te zetten dat bijdraagt aan de beleidsdoelen en de uitvoeringspraktijk én de best passende vorm van ondersteuning aan kwetsbare inwoners.

Bijlage: Belangrijke aandachtspunten bij nadere uitwerking concept wetsvoorstel

Op grond van input van onze leden geven we u een aantal aandachtspunten mee voor de nadere uitwerking met als gezamenlijk doel om het adviesrecht haalbaar en (financieel) uitvoerbaar te laten zijn zodat onze leden het passende aanbod kunnen bieden aan hun inwoners.

a *Uitvoerbaarheid (inhoudelijk, administratieve lasten)*

Verwerken uitkomsten lopende pilots en evaluatie wetgeving

In september werd de evaluatie van de wijzigingen in de wet beschermingsbewind, curatele en mentorschap openbaar. Wij verzoeken u om de voor het wetsvoorstel relevante onderdelen van de evaluatie te betrekken bij de verdere uitwerking van het wetsvoorstel. Dit geldt ook voor de lopende pilots bij gemeenten. Diverse evaluaties van deze pilots zijn pas in het najaar van 2018 gereed. De uitkomsten zijn wel degelijk relevant voor de nadere uitwerking van de status, inhoud en het proces van het adviesrecht.

Wij constateren dat er nadere verduidelijking en uitwerking noodzakelijk is op de volgende punten in het conceptwetsvoorstel:

Status van het advies

In het concept wetsvoorstel krijgen gemeenten de bevoegdheid om advies te geven in alle gevallen waarin bewind wordt verzocht wegens problematische schulden. Er wordt in het wetsvoorstel en de toelichting gezegd dat de Rechter het advies betreft in de motivering van zijn beslissing maar er wordt niets gezegd over de status van het advies. Wij pleiten ervoor om:

- gemeenten een **zwaarwegend advies** te laten geven. Daarbij moet het helder zijn dat de kantonrechter de proportionaliteit van het schuldenbewind moet beoordelen incl. het gemeentelijk advies.
- Eventueel afwijken van het gemeentelijk advies dient door de kantonrechter gemotiveerd te worden.

Inhoud van het advies

Op dit moment lopen er diverse pilots tussen gemeenten, bewindvoerders en de rechtbanken om vanuit de praktijk te ervaren wat werkt en wat niet. Wij pleiten ervoor om de pilots te blijven volgen en het concept wetsvoorstel te blijven voeden met de praktijkervaringen. Om te voorkomen dat er onduidelijkheid gaat bestaan over de gewenste inhoud van het advies en het proces tot het advies pleiten we ervoor om te komen tot:

- **een modeladvies en een afwegingskader.** Deze twee producten moeten op basis van de praktijkervaringen tot stand komen tussen gemeenten, bewindvoerders, rechters en de ministeries SZW en JenV. Uitgangspunt hierbij is dat er ruimte moet zijn voor maatwerk en dat er bij de adviesvoorbereiding gekeken wordt naar de oorzaak van de schulden, vaardigheden, leerbaarheid en crisissituatie.

Uit de eerste ervaringen van de pilots komt al goede informatie die hiervoor de basis kan vormen, namelijk:

- Wanneer het verzoek tot advies bij de gemeente binnenkomt, wordt er een reactie van de gemeente verwacht. Geef altijd een advies: dat kan zowel negatief als positief incl. een korte onderbouwing. Wanneer de gemeente standaard geen advies wil geven, dan dient de gemeente de rechtbank hierover te informeren. Dit is een eenmalige actie en het schept direct duidelijkheid voor alle betrokken partijen.
- De gemeente kan in het advies aangeven of er wel of geen zitting moet plaatsvinden en wat de reden hiervan is. De gemeente kan concrete punten aandragen die de kantonrechter mee kan nemen tijdens de zitting, zoals: wat is er specifiek nodig voor deze klant bij onderbewindstelling, wat is het toekomstperspectief, aangeven of mentorschap/curatele nodig is.
- De gemeente kan afgezien van de noodzaak tot het instellen van beschermingsbewind, ook advies uitbrengen over de vorm of duur van schuldenbewind. Daarnaast kunnen ook voorstellen worden gedaan voor concrete maatwerkafspraken zoals het tussentijds beoordelen van de noodzaak tot schuldenbewind.
- Indien de Rechter besluit het advies van de gemeente niet te volgen, is het wenselijk de gemeente hiervan op de hoogte te stellen en de motivatie van het afwijkende besluit toe te lichten.

Ander passend aanbod op orde

Voor de integrale afweging is het wel van belang dat gemeenten hun instrumenten als budgetbeheer, coaching, vrijwilligersinzet goed op orde hebben en dat andere toeleiders als hulpverleners en zorginstellingen de gemeentelijke voorzieningen ook goed in beeld hebben. Zodat het juiste advies en verwijzing plaats kan vinden.

Proces van het advies

Dit wetsvoorstel gaat vooral in op rol gemeente bij nieuwe instroom. Als gemeente zien we ook een belangrijke rol weggelegd om ook tussentijds te kunnen adviseren. Als er door de gemeente bijvoorbeeld een saneringskrediet is ingezet en de klant is onder schuldenbewind, dan kunnen we rechtbank adviseren om bewind af te schalen van schuldenbewind naar beschermingsbewind omdat bewindvoerder in feite geen extra werk meer heeft en dus de opslag schuldenbewind niet langer nodig is.

Wij adviseren dan ook om in het wetsvoorstel expliciet de mogelijkheid om tussentijds een advies te kunnen geven op te nemen en niet alleen bij nieuwe instroom.

Termijn van het advies

De termijn van 4 weken is op basis van de eerste praktijkervaringen reëel. Echter in het geval van een crisissituatie lijkt een termijn van 3 dagen niet reëel en ook niet noodzakelijk. De prioriteit voor gemeenten ligt op grond van de Wgs in die dagen bij het stabiliseren van de crisissituatie. In de Wgs is al vastgelegd dat de gemeente binnen 3 dagen hulp moet verlenen in crisissituaties. Het is niet haalbaar om in die drie dagen tevens te kunnen onderzoeken in hoeverre een minder ingrijpend middel dan beschermingsbewind mogelijk is en daarover advies uit te brengen aan de Rechtbank. De focus moet hier liggen op het oplossen van de crisis en niet op het geven van het advies.

Wij verzoeken dan ook om geen afwijkende termijn te hanteren in het geval van een crisissituatie.

Implementatietermijn

Wij willen graag eerst een breed gesprek over het hele stelsel en meer duidelijkheid op onderdelen. Om een inschatting te kunnen geven over de implementatietermijn, gaan wij uit van minimaal 3 tot 6 maanden om een nieuwe werkwijze in de uitvoering te implementeren, mits er al een modeladvies en afwegingskader voorhanden zijn.

Vergoeding voor bewindvoerders

Gemeenten willen niks liever dan een goede samenwerking met bewindvoerders, rechtbanken en verwijzende partijen zodat we gezamenlijk het beste voor de klant voorop kunnen stellen. De focus hoort bij de kwaliteit van de dienstverlening voor de inwoner. De huidige financiering vanuit de bijzondere bijstand leidt al tot discussies over financiën tussen gemeenten, bewindvoerders en rechtbanken in plaats van over kwaliteit van dienstverlening en samenwerking in het belang van kwetsbare inwoners met financiële problemen. De oplossing hiervoor ligt niet in een vergoeding voor bewindvoerders. In de toelichting van het concept wetsvoorstel wordt gesproken over een vergoeding voor bewindvoerders. Deze passage schept verwachtingen die gemeenten niet willen en kunnen waarmaken en wederom leiden tot discussie. Wij vragen u dringend om deze passage te verwijderen uit de conceptwetgeving en -toelichting. Zoals ook in de toelichting wordt aangegeven verandert het wetsvoorstel het risico voor de beschermingsbewindvoerders niet. Ook in de huidige situatie ontvangt de beschermingsbewindvoerder geen beloning voor zijn voorwerk wanneer de rechter het verzoek afwijst. Deze situatie willen wij graag handhaven.

Vergoeding voor de rechtspraak

Zoals hierboven al aangegeven gaat het om veel meer dan adviesrecht voor gemeenten. We beogen een betere samenwerking en meer maatwerk voor de betreffende inwoner. De rechtbanken moeten daarom meer ruimte krijgen om met het (negatief) advies van de gemeente ook persoonlijk het gesprek aan te gaan met de betreffende inwoner en bewindvoerder in de vorm van een zitting. Uit ervaringen vanuit de pilots zien we dat dit soort zittingen een positief effect hebben in een beter passende besluitvorming (denk aan beschermingsbewind in plaats van schuldenbewind of bewind voor bepaalde tijd in plaats van onbepaalde tijd) en meer oog voor de persoon. Inzetten van meer zittingen kost extra tijd, capaciteit en geld. Hier dient rekening mee gehouden te worden.

b ICT-technisch (gegevensuitwisseling en privacy)

Wij zullen met beide departementen, de Raad voor de Rechtspraak en diverse gemeenten in overleg treden over de benodigde gegevens voor het kunnen geven van een advies. Hierbij gaan wij ervan uit dat het concept wetsvoorstel getoetst wordt aan de AVG en dat er een duidelijke grondslag is om als gemeente de gegevens te mogen ontvangen om een goed adviesgesprek te kunnen voeren en een goed advies te kunnen geven.